

NATIONALE MILITIE.

BURGEMEESTER EN **WETHOUDEREN** der Stad *Groningen*, ontvangen hebbende eene aanschrijving van den Heer Gouverneur dezer Provincie, van den 13 Februarij 1833, no. 30, bepalende, dat de Loting tot de Nationale Militie, dit jaar, voor deze Gemeente, plaats moet hebben op Zaterdag, den 23 Februarij aanstaande, des voormiddags te half negen;

Overwegende, dat het getal der ingeschrevenen te groot is, om allen te gelijk in de zaal, tot de Loting bestemd, behoorlijk plaats te doen vinden, als ook dat, wanneer deze allen op een en hetzelfde uur opkwamen, de zoodanigen, die het laatste moeten loten, ongeveer acht uren zouden moeten wachten, zijnde dit de tijd, in welken de Loting binnen deze Stad gewoonlijk afloopt;

Zoo is het, dat Burgemeester en Wethouders voornoemd hebben goedgevonden te bepalen, gelijk bepaald wordt bij deze:

1) Dat de ingeschrevenen dezer Gemeente in vier gedeelten tot deze Loting zullen geciteerd worden, tegen Zaterdag, den 23 Februarij aanstaande, op afzonderlijke uren, te weten:

Voormiddags te half 9,

dezulken, wier namen beginnen met de letters A, B, C, D en E.

Te 11 uren,

dezulken, wier namen beginnen met de letters F, G, H, I, J en K.

's Namiddags te 3 uur,

dezulken, wier namen beginnen met de letters L, M, N, O, P, Q en R.

Te 3 uren,

dezulken, wier namen beginnen met de letters S, T, U, V, W, X en Z.

2) Dat echter zoodanige ingeschrevenen, of hunne ouders, of gevolmagtigden, die eenige bedenkingen hebben op de Alphabetische lijst, alle te half 9 zullen moeten opkomen, al waren dezelve ook tegen een later uur geciteerd, omdat die bedenkingen aan den Heer Militie-Kommissaris moeten opgegeven worden vóór dat de Loting begint.

Zullende de Alphabetische lijst voor eenen iegelijk op de Stads Secretarij ter lezing liggen, op Woensdag, Donderdag en Vrijdag, den 20, 21 en 22 dezer, des morgens van 10 tot 12 uren.

3) Dat het almede aan andere ingeschrevenen, des verkiezende, vrijstaat, om vroeger te komen, dan het uur, tegen hetwelk zijlieden geciteerd zijn, en dat zij alsdan ook vroeger zullen binnengelaten worden, zoo lang er ruimte in de zaal zal overig zijn.

4) Dat, ten einde alle andere aanschouwers te weren, niemand in die zaal zal toegelaten worden anders, dan op vertoon van het gedrukte Citatie-Biljet, weshaive de ingeschrevenen, of, bij hunne afwezigheid, de ouders, voogden, of tot de Loting door hen gevolmagtigden bij deze ernstig worden gewaarschuwd, om voornoemd Citatie-Biljet mede te brengen en bij zich te houden, tot dat de Loting afgelopen is; en

5) Dat de 453 eerste nummers van trekking zullen worden toegewezen aan even zoo vele Lotelingen van vorige klassen, alsmede aan de vrijwilligers, die jaarlijksche vrijstellingen hebben verkregen, zoodat nummer 454 moet worden beschouwd als nummer 1, of als het eerste dienstplichtige nummer van de liting van 1833.

En opdat zulks ter kennis van de belanghebbenden kome, zal deze in de *Groninger Courant* worden geplaatst, en aangeslagen, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 18 Februarij 1833.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: R. LOUWIS.

Wordt bekend gemaakt, dat tot en met Woensdag, den 27 dezer maand Februarij ter Secretarij dezer Stad, ter inzage en intekening van de belanghebbenden, voorlijst een exemplaar van een prospectus en van eene intekeningslijst op eene Statistische Beschrijving der Provincie Noord-Brabant, met eene algemeene Kaart van deze, welke men voornemens is bij de Boekhandelaars H. PALLIER en ZOON, te 's Hertogenbosch, uit te geven.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

BERLIJN den 14 Februarij.

In den tijd van tien maanden is de stad Wernigerode voor de derde maal door eenen brand bezocht geworden. Den 8 dezer, des avonds 7 te uren, ontstond de brand, welke zoodanig toenam, dat in dien nacht 31 woonhuizen en 61 andere gebouwen in de asch werden gelegd. Weinigen gelukte het een gedeelte hunner goederen te redden. De schade wordt op meer dan 100,000 rijksdaalders berekend.

FRANKFORT den 15 Februarij.

Met den 10 April zal van Napels eene stoomboot vertrekken, welke Sicilië, Malta, de Ionische eilanden, onderscheidene havens van Griekenland, de Dardanellen en Konstantinopel zal aandoen en, na Scio en Smirna te hebben bezocht, naar Napels terug keeren. Van eiken persoon worden voor de geheele reis, en voor de beste plaatsen, de voeding daar onder gerekend, 425 Spaansche matten verlangd.

GROOT-BRITANNJE.

LONDEN den 16 Februarij.

In het Huis der Gemeenten hebben gisteren avond allerbelangrijkste debatten plaats gehad. Sir R. Peel heeft de aandacht der vergadering gevestigd op 's Konings orders in rade, waarbij embargo is gelegd op de Hollandsche schepen in de Engelsche havens en tevens het nemen en opbrengen van schepen dierzelde natie is bevolen. Hij begon met dezen maatregel te beschouwen als strekkende, om het vermogen der akten van het Parlement op te schorten, als strijdig met de statuten en als aan de Kroon eene zeer gevaarlijke magt toevertrouwende. Met de oude constitutie, de *Magna Charta*, in de hand beweerde hij, dat de koopvaarders, van welke natie ook, in vreedstijd vrij in Engeland moeten toegelaten worden, aldaar volkomen bescherming voor personen en goederen moeten vinden, en vrijelijk van daar moeten vertrekken, terwijl zelfs, in geval er oorlog tusschen Engeland en het land, waartoe zij behooren, mogt uitbreken, zij daarvan in tijds openlijk moeten gewaarschuwd worden, alvorens men tot eenigen stap van vijandelijkheid of zelfs van hardheid tegen hen mag overgaan. Hij vergenoegde zich niet met dit bewijs tegen het onregtmaticke van het embargo, maar las nog een statuut voor, in het zeventiende jaar der regering van Eduard III gemaakt, betreffende de veiligheid van personen en goederen, aan vreemde kooplieden te verliezen. Voorts betoonde hij, dat de geheime raad de magt niet had, om bestaande wetten te schorsen of te veranderen en dat niemand, uitgezonderd de Koning met medewerking van zijn Parlement, zulks kon doen. Tot staving hiervan haalde hij aan zekere besluiten, door den beroemden lord Erskine in 1806, toenmalig lord kanselier onder een ministerie, waarvan de tegenwoordige minister Grey ook lid was, in het Parlement, ter zake van de orders in rade, voorgesteld, en bragt eindelijk nog een geschrift van lord Brougham bij, waarin met zoo vele woorden gezegd wordt, dat het onverstandig en strijdig met de constitutie is, om de vrijheid van koopvaarders eenigzins te belemmeren, behalve in het uitvoeren van granen in dagen van hongersnood, en van wapenen in tijden van oorlog. Hij wilde echter niet ontkennen, dat er omstandigheden konden geboren worden, waarin de Kroon het regt had van de bestaande wetten af te wijken; doch hij hield vol, dat dit prerogatief alleen werken moest volgens bestaand gebruik of het regt der volken, namelijk, in het nemen van represaille voor beleediging, door Zijner Majesteits onderdanen geleden, of in oogenblikken, waarin vijandelijkheden dreigende waren; alleen in deze gevallen en slechts door nood gedroegen was van dit prerogatief gebruik gemaakt en nog wel voor een bepaalden tijd. Nu vroeg hij, of de Hollanders in tijds waren gewaarschuwd; of zij eenige reden hadden, om te gelooven, dat er oorlog tusschen hen en Groot-Brittanië bestond; of het embargo noodig was als middel van represaille; wat toch de beleediging was, die Holland Engeland had aangedaan, en wat in de tegenwoordige buitenlandsche betrekkingen aanleiding gaf tot den gewelddadigen maatregel hier en in volle zee tegen de koopvaarders van een volk, waarmede Engeland in vrede was; en tot het verbieden aan de Engelsche kooplieden, om op de Hollandsche havens te varen? Nog wilde hij weten, of iets ook onbepaald

voortduren van die bevelen in rade kon regtvaardigen, en onderzocht, of de omstandigheden tusschen Holland en Engeland inderdaad het uitoefenen van het meer genoemd prerogatief noodzakelijk maakten. Er bestonden, zeide hij, geen vijandelijkheden tusschen beide landen. Dit toont zelfs de aanspraak van den Koning, waarin Zijne Majesteit verklaart, dat er weder onderhandelingen zijn geopend, en derhalve bestaat er geen oorlog. Holland heeft geene reden tot represaille gegeven, in tegendeel geen beslag op Engelsche schepen in zijne eigene havens gelegd, noch Engelsche vaartuigen op zee genomen. Hier sprak hij over het reeds zoo dikwerf aangewezen ongerijmde van, terwijl men staande hield, dat er geen oorlog bestond, daden te plegen, zoo als de belegering van het kasteel van Antwerpen, het strekken van den handel gedurende achttien weken, het nemen van schepen, enz., en beklagde zich, dat Engeland met zoo ongewone gestrengheid ten aanzien van Holland handelde. Toen het de Deensche vloot te Kopenhagen nam, verschoonde het de koopvaarders, en eerst nadat er Engelsche schepen genomen waren, nam het ook Deensche koopvaarders. Toen het in 1804 de Spaansche fregatten nam, maakte het de Spaansche schatten buit, maar sloeg de hand niet aan koopvaarders. Toen in 1803 Holland door Frankrijk bezet was, legde het vóór de oorlogsverklaring geen embargo op de Bataafsche schepen, noch nam die in volle zee weg. Altijd, zelfs in oorlog, meende men in Engeland allen wettigen handel te moeten bevorderen, en nu nam het schepen zonder waarschuwing en zonder oorlog! Het was hier, zoo als de Regering het noemde, zake, om onderhandelingen door te zetten; maar daartoe ontkende hij, dat Engeland, noch volgens het regt der volken, noch volgens zijne eigene wetten, een embargo mogt leggen. De ministers konden onderhandelen, zoo zij dit goedgevonden, en niet tevreden over den uitslag der negotiatiën, oorlog maken; maar zij hadden geen regt, om in de gegeven omstandigheden een embargo te bevelen. In de kwestie tusschen Holland en België zou hij zich volstrekt geene partij stellen. Hij wilde aannemen, wat men ook van weerszijden mogt aanvoeren; maar hij bleef beweren, dat de handelwijze der Engelsche Regering onregtvaardig was en, even als in de dagen van barbaarsheid, niet tegen een Staat, maar tegen bijzondere personen was gericht. Ook merkte hij op, dat in dezen de gewone loop der zaken omgekeerd was. Men voerde geen oorlog tegen gewapende schepen, maar alleen tegen weerloze koopvaarders. Op al de redenen, die hij had blootgelegd, zou men hem wellicht antwoorden, dat de orders in rade, waarover hij klagtig viel, het bereiken van een groot politiek doel moesten bevorderen; dat zij misnoegen onder de onderdanen van den Koning der Nederlanden moesten verwekken en daardoor dien Koning dwingen van toe te geven aan de eischen, die men hem deed. Hem kwam de maatregel slecht gekozen voor, om tot eene schikking te geraken, te meer daar de drie Mogendheden, welke geen deel aan de dwangmiddelen wilden nemen, de onderhandelingen niet konden hervatten, zoo lang die dwang bleef voortduren, en het zeer onzeker was, of Holland met Frankrijk en Engeland zou willen handelen, en de tusschenkomst der drie andere Mogendheden, welke het meerder vriendschap getoond hadden, weigeren zou. Ook scheen het hem niet toe, dat die maatregelen ontevredenheid in Holland zouden doen geboren worden, zoodat de Koning tot toegeven zou worden genoodzaakt. Vooreerst waren de maatregelen onbillijk en strijdig met alle staatsregt. Onregt tegen een vreemden Staat, hoe zwak, hoe gering ook in bevoeling, is eer geschikt, om de algemeene deelneming in te boezemen, dan te doen verminderen. Het zou mogelijk zijn een volk aan beproevingen te onderwerpen, waardoor een geest van heldhaftige onafhankelijkheid en weerstand aan onregt geboren werd uit die lagere hartstogten der menschen, op wier hulp men tot bereiking van een doel gerekend mogt hebben. Hij wist wel, dat gedachten van vrees, eigenbelang en handels-speculatie somwijlen alvermogend waren, doch herinnerde zich ook tijdvakken in 's lands geschiedenis, in die van andere volken en vooral in die van Holland, waarin vrees, zelfbelang en handelsvoordeelen geheel vergeten waren, om plaats te maken voor eene zuicht naar onafhankelijkheid en een weerstand, die de ongelijkheid van krachten deed verdwijnen en zelfs de kleine bevolking in staat stelde, om tegen de krachten van eenen sterkeren vijand te strijden. Daarom waarschuwde hij de Regering, hare maatregelen op regtvaardigheid te gronden, opdat hare rekening op het misnoegen der Hollanders niet verkeerd mogt uitkomen, en die maatregelen de Hollanders geene nieuwe redenen zouden geven, om zich nauwer aan hunnen Koning aan te sluiten en tot den laatsten man de onafhankelijkheid en regten van hun land te verdedigen. Hij eindigde met den wensch, dat de Regering en het Parlement het voortduren van de bedoelde orders in rade in rijpe overweging zouden nemen.

Doctor Lushington verdedigde de maatregelen en betoogde, dat het prerogatief der Kroon regtmatick werd uitgeoefend in het leggen van het embargo. — De heer A. Baring verliet zich sterk tegen het gedrag van het Bestuur en toonde aan, dat het hier niet alleen Hollandsche, maar degelijk ook Engelsche belangen gold, en de handel van Engeland, zelfs die der geheele wereld in de zaak betrokken was. Hij zeide, dat, zoo hij nog, zoo als te voren, handel dreef, hij de regtbanken zou hebben doen beslissen, of de ambtenaren der tollens uitklaring konden weigeren aan schepen naar Holland bestemd. De Engelsche handel leed zeer veel, daar de Engelsche schepen belet werden goederen naar de Hollandsche Oostindische bezittingen te brengen, en daartoe nu Amerikaansche bodems gebruikt moesten worden. — De procureur-generaal en de solliciteur-generaal poogden het regt van het leggen van embargo te verdedigen. De Koning, zeiden zij, heeft het regt van oorlog te maken en kan dus ook middelen verordenen van eene verzachte vijandelijkheid, die wel aanleiding tot een oorlog konden geven, maar van den anderen kant dien ook konden voorkomen. — Sir James Scarlett uitte de meening, dat, wel verre van geschikt te zijn, om een algemeen oorlog te doen vermijden, de Fransen en Engelsche interventie in de zaken van Holland en België Europa in gevaar van oorlog zou brengen. Het embargo en het in volle zee nemen van Hollandsche schepen was niets minder, naar zijn oordeel, dan eene oorlogsverklaring, en moest het niet als eene oorlogsverklaring aangemerkt worden, dan was het zeerooverij en dan stelde Groot-Brittanië zich met Algiers, Tunis en Tripoli gelijk. Het opbrengen van Hollandsche vaartuigen in Engelsche havens was eene daad van onwettig geweld, waarvoor de eigenaars bij de Engelsche hoven van justitie regt moesten krijgen. — Lord Palmerston verdedigde de Regering en zeide, onder anderen, dat, zoodra de staatsstukken, rakende de Nederlandsche geschillen, aan het Parlement voorgelegd zouden zijn, het daaruit blijken zou, dat de ministers den Koning wel en wettig hadden geraden. — Eindelijk sprak nog sir R. Vyryan, die beweerde, dat de schuld van het niet schikken der geschillen aan België en niet aan Holland lag, en voorts, dat Engeland den Koning der Nederlanden niet mogt dwingen afstand te doen van de regten, die hij als onafhankelijk Souverein bezat, en dat dit met geweld te willen doordrijven eene daad van onregtvaardigheid was, zoo groot als ooit Napoleon had bedreven. Hij zeide, dat het onwaar was, dat de oppositie een Europeeschen oorlog wilde; maar voegde er bij, dat, zop de vrede door oneer gehandhaafd moest worden, hij verre weg den oorlog zou kiezen.

— O'Connell heeft naar Ierland geschreven, dat de ministers zoo veel matiging, bij hunne voordragt, hebben aan den dag gelegd, dat hij het ongeraden vindt, om zekere door hem beraamde volksvergadering te houden en bij te wonen, maar dat hij, indien men inderdaad met dwingelandij mogt dreigen, wel beraden is, om tot het uiterste vol te houden. — Hij zal wellicht in de gelegenheid zijn, om, des begeerende, woord te houden; immers lord Grey heeft gisteren avond in het Hoogerhuis het aangekondigd voorstel ontwikkeld, waarbij aan het Bewind eene buitengewone magt wordt opgedragen, ten einde de rust in Ierland krachtig te handhaven. Zijn lordschap heeft zich verplicht gerekend openlijk te erkennen, dat hij in den tijd overtuigd is geweest, dat de emancipatie der R.-Katholijken een middel zoude hebben opgeleverd, om de onrust en ontevredenheid in Ierland te stillen; — dat hij uit dien hoofde dezen maatregel krachtig heeft ondersteund, maar dat hij zich bij de uitkomst zeer bedrogen heeft gevonden; — dat in het laatste jaar op dat eiland niet minder dan 9002 misdaden zijn bedreven, zoo van moord en brandstichting, als van braak, roof, en wat des meer zij. Hij heeft niet onduidelijk te kennen gegeven, dat de smalle gemeente steeds wordt opgeruid; — dat men de lieden ten voorwendsel neemt, doch dat onder honderd en vijftig slagtooffers van den tegenstand, te dier zake

geboden, niemand is gevonden, welke iets met de tienden te schaffen had, noch voor de ontvangst, noch voor de uitlevering, en dat het meer dan tijd is, om kracht-dadige maatregelen van voorzorg te nemen.

FRANKRIJK.

PARIS den 15 Februarij.

De nieuwspapieren behelzen niets belangrijks. — De inhoud van de Belgischē bladen, nopens het regt, 't welk op de Schelde zoude worden geheven, geeft aanleiding tot vele aanmerkingen, doch de heffing daarvan wordt in twijfel getrokken. — De bijzondere berichten uit België maken gewag van geldelijke ongeligheden, van ontevredenheid onder de troepen, en wat des meer zij. — Van de liberale zijde komt men weder voor den dag met een ontwerp van verdeeling van België, als het beste middel, om de bestaande geschillen uit den weg te nemen, goede waarborgen te leveren voor de betaling van de renten der openbare schuld, en den handel zijnen natuurlijken loop te laten en te verzekeren.

Van den 14den. Terwijl het opperhoofd der St. Simonisten zich in de gevangenis bevindt, en hunne gemeenschappelijke woning genoegzaam ledig staat, begeven zich eenige aanklevers dezer sekte naar de Indië, ten einde hunne leeringen aldaar aan den man te brengen. Anderen zijn voornemens, om het Oosten te bezoeken. Weder anderen, waaronder een gewezen R.-K. priester, hebben den Koning verzocht, om, met de tot den dwang-arbeid veroordeelden, in een der bagno's geketend te worden opgesloten, ten einde dezelve, in dit verblijf van zedeloosheid en ellende, den weg der deugd op te leiden.

— In verscheidene zeehavens worden de uitgeruste oorlogsschepen weder ont-wapend.

Van den 17den. De hertogen van Orleans en Nemours hebben eergisteren een be-zoek bij den generaal Lafayette afgelegd. Sommigen willen hierin den eersten stap zien van eenen terugkeer tot de beginselen der omwenteling van Juli. De Koning zou ook aan den generaal zijn verlangen te kennen hebben doen geven, om hem op het feest te zien, hetwelk gisteren avond aan het hof gegeven is, maar de generaal zou den Koning door den heer Delaborde zijne betuigingen van leedwezen en verschoon-ningen, van hieraan niet te kunnen beantwoorden, hebben laten aanbieden.

— Bij besluit van heden heeft de Kamer van beschuldiging den heer burggraaf de Chateaubriand en de directeurs der dagbladen *le Courrier de l'Europe*, *la Quoti-dienne*, *la Gazette de France*, *l'Echo Français*, *le Revenant*, *la Mode* en den heer Auguste-Victor Thomas gerevoveerd voor het hof van assises van het departement der Seine.

De heer de Chateaubriand wordt beschuldigd van: 1.) te hebben aangezet tot haat en verachting jegens het Gouvernement; 2.) te hebben aangerand de regten, welke de Koning verkregen heeft uit den wil der natie, uitgedrukt in de verklaring van den 7 Augustus 1830; 3.) te hebben getracht naar eene omstooting van het Gouverne-ment, door het uitgeven van een vlugschrift, getiteld: *Memorie over de gevangenschap van mevrouw de hertogin van Berry*; welk trachten echter zonder uitwerk-sel is gebleven.

De bestuurders der dagbladen worden beschuldigd van aanranding der regten des Konings, en zulks uit hoofde van te hebben uitgegeven de redevoering, die in de ten huize van den heer de Chateaubriand gehouden bijeenkomst werd uitgespro-ken, en aan welke in het besluit de benaming *publieke vereeniging* wordt gegeven, en welke redevoering eindigt met de woorden: *uw zoon is mijn Koning*.

— Sedert de aankomst van den nieuwen gouverneur, den generaal Bugeaud, te Blaye, weigert de hertogin van Berry uit hare vertrekken te komen. Onze bla-den merken aan, dat zij hem in dit stuk juist zoo behandelt als Napoleon sir Hudson Lowe.

— De storm van den nacht tusschen den 14 en 15 Februarij heeft aan den mond der Seine allengeweldigst gewoed. Een met den aanvang daarvan te Havre binnenlopend schip, uit Bahía, heeft de ijzeren stoomboot *la Seine*, die volgeladen en op het punt was van naar Parijs te vertrekken, in den grond geboord. Voorts zijn de zeebatterij-en aldaar geheel vernield, de seinmast is gebroken, eene vaart met zijl gestopt, de schepen in de dokken zijn tegen elkander geworpen en al de huizen der stad meer of min beschadigd.

BELGIE.

BRUSSEL den 18 Februarij.

Men schrijft uit Valenciennes, den 16 Februarij.

Den 12 dezer is er aan het eerste bureau van onze grenzen, even voor Valen-ciennes, eene vrij aanzienlijke aanhaling van contrabande gedaan. Het zonderlingste van de geheele zaak is, dat de sluiker een onzer eerste diplomatieke agenten is; hij heeft verklaard de consul-generaal van Frankrijk in Holland te zijn. Onder het voor-wendsel, dat hij op een bepaald uur bij den Koning verwacht werd, had hij aanvanke-lijk getracht het onderzoek te ontduiken; maar de douaniers lieten zich hiermede niet vangen en, in spijt der verklaring van den consul, van niets verbodens of aan regten onderhevigs bij zich te hebben, heeft men een aantal voorwerpen van contrabande in den koffer van zijn rijtuig gevonden. Onder dezelve bevonden zich meer dan 300 ellen Chinese katoenen en zijden krippen, onderscheidene stukken lijnwaden, doeken, een cachemire doek, sigaren, tabak, enz., ja zelfs een vrij groot pak, verzegeld met de wapens der Fransche legatie te 's Gravenhage en aan het adres van den minis-ter van oorlog te Parijs. Dit werd aangegeven als belangrijke dépêches bevattende; maar eene kleine snede, ligtelijk aan een' der kanten van het pakket zoogenaamde be-langrijke dépêches gedaan, deed onderscheidene stukken verboden Engelsche manu-fakturen ontwaren. Alles is in beslag genomen en er is proces-verbaal van opgemaakt; men zegt zelfs, dat hetzelfde het door den diplomaat delinquent gegeven antwoord be-vat, dat alles hem weldra te Parijs terug gegeven zal worden. (*Emancipation*.)

Van den 19den. Het artikel, betrekkelijk de aanhouding van contrabande waren te Valenciennes, heeft reeds eene voorloopige tegenspraak in de *Emancipation* ten gevolge gehad. Gemeld blad zegt, dat het volgende artikel aan hetzelfde medegedeeld geworden is:

»De *Emancipation* behelst in haar nummer van heden, betrekkelijk eene door de Fransche douaniers gedane aanhaling, een artikel, getrokken uit *l'Echo de la Frontière*, waarin zich twee misstellingen bevinden van dien aard, dat zij reeds nu behooren ver-beterd te worden, zonder te kort te doen aan de overige reclamatiën, tot welke de verdere inhoud van het artikel aanleiding kan geven.

»De eerste misstelling bestaat in den titel van consul-generaal van Frankrijk in Hol-land, welke aan den reiziger gegeven wordt. De heer consul-generaal van Frankrijk in Holland, welke kort geleden te Amsterdam is aangekomen en aldaar het Hollandsche exequatur ontvangen heeft, heeft zijnen post niet verlaten, en het is meer dan twijfel-achtig, dat iemand, wie het ook zij, zijnen titel of naam zou hebben durven aannemen.

»De tweede misstelling bestaat in de benaming van diplomatiek agent, aan den smok-kelaar gegeven; al ware hij consul, alsdan zou niettemin die benaming onjuist zijn. De consuls zijn geene diplomatieke agenten, zij hebben het karakter en de voorregten dier ambtspersonen niet; en de geheel commerciële aard van hunne verrigtingen rang-schikt hen in eene categorie, geheel verschillende van die der staatkundige agenten. Dit is iets, waarvan de steller van het artikel voorzeker niet onwetend is, of ten minste niet onwetend had behooren te zijn."

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 17 Februarij.

(Partik. corresp.) Volgens berichten van de Schelde, door ons opzettelijk inge-wonnen, vermeenen wij het daarvoor te mogen houden, dat de aanmerkingen, door den heer *Ossy*, onlangs in de Kamer der Afgevaardigden te Brussel, tegen een besluit van den Koning der Nederlanden, dd. 31 Januarij 1833, ingebracht, als on-tijdig en voorbarig te beschouwen zijn, vermits van de toepassing van zoodanig be-sluit op de Scheldewaart geen schijn of blijk voorhanden is.

— Extrakt uit eenen brief van St. Omer, dd. 10 Februarij:

»Gij kunt begrijpen, hoe welkom de toegezondene gelden aan de soldaten geweest zijn, wanneer ik u zeg, dat men sommigen hunner van honger door de straten dezer stad zag bedelen, terwijl wij, in de overtuiging, dat zij het benodigde voed-sel niet bekwamen, hen zulks maar slecht konden beletten, en om hen door voor-schotten te helpen, hieraan was niet te denken, daar maar zeer weinigen onzer van geld voorzien waren en eenige officieren zich zelfs met droog brood moesten generen. Nu echter zijn onze manschappen, dank zij der liefdadigheid onzer natie! voor eenige maanden van leeftogt verzekerd, en voor ons, officieren, is, zoo als gij weten zult, van Gouvernementswege gezorgd. Waarlijk, men moet niet alleen trotsch zijn, om tot eene natie te behooren, die zoo ruimschoots en zoo doelmatig in de behoeften voorziet van elk, die zich eenige opofferingen voor het Vaderland ge-troost, maar men wordt daardoor aangevuurd, ja men haakt er naar, om weder in de gelegenheid te komen van goed en bloed voor hetzelfde op te zetten. Men spreekt er sterk van, dat het ons eerlang zoude vergund worden naar het dierbare Vader-land terug te keeren, en dat wij allen reikhalzend naar dien oogenblik omzien, zult gij wel gelooven zonder dat ik u dit bezweer. Hoe goed de Belgen het met de Hol-landers meenen, kunt gij opmaken uit de behandeling, welke zij onlangs eene dame hebben doen ondergaan, die hun land doorreisde, om haren zich hier bevindenden man op te zoeken. In plaats van haar ongehinderd te laten doortrekken, werd zij on-der allerhande voorwendsels van de eene stad naar de andere gezonden, hetwelk mer-kelijk hare reis vertraagde, want als zij den eenen dag acht uren voorwaarts kwam, moest zij den volgenden soms weder vier of vijf uren terug keeren, tot zij eindelijk fiantant ontmoette, die zich harer ontfermde, zich voor haar in de bres stelde en

haar veilig op Franschen bodem bezorgde."

Van den 18den. (Part. corr.) Het volgende bericht zal door u met hetzelfde leedwezen worden ontvangen, waarmede ik u hetzelfde mededeel, waartoe ik ook alleenlijk word genoopt, eensdeels door de stellige zekerheid van het echte dezer tijding, en anderdeels wijl ik vermeen, dat het belangrijk is voor de na-tie, in tijds onderrigt te zijn van al het kwaadaardige der Engelsche en Fransche Ka-binetten jegens Nederland. Men schrijft mij namens van Londen, dd. 15 dezer, dat, na het wisselen van verscheidene ontwerpen en tegen-ontwerpen, omtrent welke het onmogelijk is geweest onderling zich te verstaan, de onderhandelingen ten eenen male zijn afgebroken. Den 14 dezer hebben de beide Engelsche en Fransche plenipotentia-rissen, Palmerston en Talleyrand, eene lange nota aan onzen gezant, baron van Zuylen van Nijvelt, ingediend, waarin zij, na op hunne wijze een overzicht gege-ven te hebben van de sedert zes weken gevoerde onderhandelingen, verklaren, dat zij alle in hunne magt gestaan hebbende middelen tot het aanbrengen van een vergelijk hebben uitgeput, en dat zij daarvan de geheele verantwoordelijkheid werpen op Ne-derland. Wijders, dat de blokkade strenger, dan ooit te voren zal in werking blij-ven. Ik hoop in de gelegenheid te zijn UEd. eerstdaags die nota in haar geheel te kunnen mededeelen. Waarschijnlijk zal dezelve gegrond zijn op argumenten, gelijk aan die bespottelijke aanmerking, door lord Grey dezer dagen in het Parlement geopperd, waarbij hij aan Nederland verwijt, dat het in den Amerikaanschen oorlog en van 1793 tot 1813 (!) aan de zijde van Engelslands vijanden had gestreden, en waaruit het vol-gen moest, dat Nederland niet als den ouden getrouwen bondgenoot van Engeland kon worden beschouwd.

Van den 19den. De zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden heeft te twee uren een' aanvang genomen. Eenige ter tafel gebrachte verzoekschriften zijn ongelezen naar de commissie tot de petitiën verzonden. Onder dezelve be-vond zich een verzoekschrift van ingezetenen van Enschedé, verzoekende, dat de Kamer in gunstige aanmerking geliefde te nemen het, in deze zitting, voorgedragen ontwerp van wet omtrent den accijs op eenige buiten-produkten. Aan de Kamer is hulde gedaan van twee Boekwerken, welke in de bibliotheek zullen worden ge-plaatst, en ten titel voeren: *Iets over de Godsdienst en den Geest des Christendoms*, en: *Een woord over den Vrede*.

De centrale afdeling heeft rapport uitgebragt over 17 ontwerpen van wet, hou-dende veranderingen en wijzigingen in even zoo vele titels, uitmakende het tweede boek van het Burgerlijk Wetboek. Dit rapport, hetwelk vrij wijdooppig is, zal wor-den gedrukt en rondgedeeid; doch daar Z. Exc. de minister van justitie zich op dit oogenblik onpasselijk bevindt, zal de dag der discussie nader aan de leden worden be-kend gemaakt.

Door de commissie tot de petitiën is rapport uitgebragt, bij monde van den heer Frets: op vier verzoekschriften van ingezetenen van Ommen, Zwollerkerkspel, Raalte en Gramsbergen, provincie Overijssel, allen bedenkingen inhoudende te-gen het ontwerp van wet op het gemeal. De rekestanten geven te kennen de menigvuldige bezwaren over den druk, waaronder zich de landman bevindt; het-gene vermeerderd is door de sinds 1830 zich opgevolgd hebbende ligtingen voor-de schutterij en landmilitie. Zij beklagen zich voorts, dat er zware belastingen vooral op de eerste levensbehoeften worden gelegd, en verzoeken, dat, bij het vaststellen van eene belasting op het gemeal, die dan bij admodiatie mag worden geheven. De commissie heeft niet onopgemerkt kunnen laten, dat die verzoekschriften, met verandering van plaats, van gelijken inhoud zijn, en dat vele der onderteekeningen van dezelfde hand schijnen te wezen, zoodat men daaruit zou kunnen opmaken, dat er bijzondere pogingen aangewend zijn, om aan het verzoek gewigt bij te zetten. Zij is voorts van oordeel, dat, wanneer zulks bij herhaling voorvalt, eenige reglementaire bepalingen, behoudens het voorgeschrevene bij de grondwet, zouden behooren vastgesteld te worden.

Bij monde van den heer Kniphorst, op het verzoekschrift van C. van Heiningen, te Noordwaddixveen, provincie Zuid-Holland, houdende bedenkingen tegen het ontwerp van wet van eenen accijs op den turf, bestaande hoofdzakelijk in het be-lasten van den spon- of baggerturf met 12 centen per ton.

Eindelijk nog, bij monde van datzelfde lid, op een verzoekschrift van ingezetenen van de Neder-Betuwe, houdende bezwaren met betrekking tot hunnen hoogen aan-slag in de kosten, veroorzaakt door het daarstellen van het Steenhoeksche kanaal.

Overeenkomstig het geadviseerde der commissie, zullen al deze verzoekschrif-ten ter griffie worden gedeponceerd en het eerste en laatste rapport gedrukt en rondge-deeld; waarna de zitting is gescheiden, zonder bepaling van den dag eener nadere bijeenkomst.

— Men verneemt, dat er gisteren eene bijeenkomst van eenige reeders van Am-sterdam en Rotterdam alhier gehouden is, ten opzichte van het embargo, dat door Frankrijk en Engeland op onze vaartnigen is gelegd, en over de nadeelen, welke zij daardoor ondervinden. Men verzekert, dat door hen besloten is, om zich aan ons gouvernement te wenden, met verzoek tot gemoetkoming in de schaden, die zij door dezen staat van zaken lijden. Ook aan de Tweede Kamer zou een zoodanig re-kest worden gerigt.

— Bij het departement van binnenlandsche zaken is, door tusschenkomst van bur-gemeester en wethouders der gemeente Delfzijl, ontvangen eene som van f 131.59½, bijeengebragt door de ingezetenen dier gemeente, ten behoeve der verminkten bij de verdediging der Schelde en van de citadel te Antwerpen, mitsgaders van de be-hoeftige nagelatene betrekkingen der aldaar gesneuvelde helden.

AMSTERDAM den 18 Februarij.

Uit het Willems hospitaal te 'sHage wordt het volgende door een' geloofwaardigen persoon gemeld: »Onbeschrijfelijk is de zorg en de belangstelling, die onze geliefde en weldadige Kroonprinses voor de onder Hoogstderzelver bescherming behandeld wor-dende gekwetsten voedt; zij is de beschermengel onzer dappere verminkten. Onlangs vraagde H. K. K. H. aan een' jongen matroos, die, insgelijks gekwetst, in deze wel-dadige inrigting werd behandeld, met innemende vriendelijkheid: »Ontbrekt u »niets, mijn vriend? — Alles is wel, Mevrouw! doch er ontbreekt mij iets.» — Welnu, »spreek, en het zal u worden,» hernam de Prinses. — U. K. H. gelieve mij dan Hare »beeldtenis te schenken,» stamelde de jonge zeeman; »alle pijn is van ons geweken, »als wij onze Doorluchtige Weldoener zien; wanneer gij er niet zijt, Mevrouw! »beschouwen wij uw beeld, en het verheven gevoel der erkentenis zal ons de smarten »doen vergeten.» De edelmoedige Prinses drukte den verminkten jongeling de hand, en, eenige uren daarna hingen de beeldtenissen van HH. K.K. HH. den Kroonprins en de Kroonprinses in de verschillende vertrekken, ten aanschouwe der gewonden.

— Uit Liefkenshoek wordt ons, onder dagteekening van den 15den, geschreven:

»Gisteren hadden de Belgen, aan den Doel gekantonneerd, twee schildwachten op den Scheldedijk tot omtrent 100 passen van den steenen beer van het fort geplaatst, zoodat onze schildwacht, in gevolge zijne consigne, eenige schoten op dezelve deed; desniettegenstaande bleven zij op hunne posten, zich achter den dijk plaatsende, zoodat een geweerkogel hun weinig kwaads konde doen. Wij schoten eindelijk met een met schroot geladen zesponder op hen, waarop zij beide het hazenpad kozen, en tot aan hunne bivouac of wacht terug trokken. De kommandant van die wacht deed hen terstond naar de hun aangewezen posten terug keeren, en plaatste hen ditmaal aan den binnenkant van den dijk, naar de zijde van de inundatie; maar ziende, dat men van eene aldaar liggende barkas het voorste stuk op hen begon te rigten, vonden noch schildwachen, noch kommandant het geraden, de voor hen gereed gemaakt wor-dende hagelbui af te wachten.

Van den 19den. Uit Liefkenshoek wordt, onder dagteekening van den 16den, ge-schreven:

»Zoo lang ik hier ben, heeft het water zoo hoog en zoo hol niet gestaan, als gisteren met den zwaren storm; de kanonneerbooten en schepen sloegen voor hunne ankers weg; eene landingboot is bij Lillo omgeslagen; van eene andere zijn de stukken over boord gerukt; het fort Lillo heeft ook veel geleden, vooral aan den Schelde-kant. Eene koopvaardij-brik is bij de Frederik voor zijn anker weggeslagen, heeft op de bank gestooten en is genoodzaakt geweest zijne masten over boord te kappen. Men zegt hier over het algemeen, dat het schip verloren is en genoodzaakt zal zijn de lading in kleine vaartuigen over te schepen; het schip vaart onder Zweedsche vlag. Het water in de polders bruiist even als in de Noordzee; gij kunt begrijpen, hoe het met de arme boeren gesteld moest zijn, men zag ze naar alle kanten vlugten en al het vervoerbare mededragende; de meeste huizen stonden tot aan de bovenste verdieping in het water, sommige zijn geheel eene prooi der golven geworden.

ROTTERDAM den 20 Februarij.

Van Antwerpen schrijft men, den 16 dezer, dat de hooge vlooden en de hevige stormen uit het westen aanzienlijke schade aan de dijken hebben veroorzaakt. Die van Stabroek heeft geen weerstand kunnen bieden en een twintigtal huizen staat daar onder water; die dijk is weggeslagen en de tweede buitendijk heeft vijf of zes gaten van 4 a 5 ellen. Het garnizoen heeft eene onvermoeide werkzaamheid aan den dag gelegd; maar geen menschelijk vermogen was in staat die ramp te keeren. Men was beducht, dat die overstroming zich verder zou uitbreiden, wijl de vloed eerst des morgens te half elf op zijn hoogst moest komen. Al de troepen zijn, onder komman-do van den generaal Langerman, die de arbeiders door zijne tegenwoordigheid en beste pogingen aanspoort, bezig aan het werken aan de dijken. Het bataljon van Ype-ren is de woede der golven tusschen het Kruis en Stabroek meester geworden. De kruin van den dijk is op meer dan dertig plaatsen beschadigd; maar, dank zij den ijver der soldaten, de dijk is staande gebleven. Tegen twee uren na

den middag is den 15den eene vreemde brik op tweehonderd schreden van den dijk, tusschen Frederik en Santvliet, gestrand; dit schip is over den kant geslagen, de wrakken en een deel der lading zijn op strand geworpen en door onze troepen bijeen verzameld. Deze berichten zijn van Stabroek.

Vrijdag avond te 9 uren zag men van uit de stad ettelijke flambouwen op onderscheidene punten van den Blokkedijk, waar men bezig was met het digten der scheuren, waardoor het water doorgedrongen was en zich tot aan Zwijndrecht had uitgestrekt.

Het fort St. Hilaire heeft aan den zuidkant door het inkolken veel geleden; even zoo is het met den dijk gesteld in geheel zijne lengte, van dat fort af tot aan Pijp-Tabak. Met den eersten storm van de maand Maart is men voor eene doorbraak beducht.

Van den 20sten. Uit stellige berichten van de Schelde, den 16 Februarij afgezonden en te 's Gravenhage ontvangen, blijkt, dat de Zweedsche brik *Concordia*, na door de hulp der zeemagt onder den kapitein ter zee *Lucas* vlot te zijn geraakt, werkelijk bij den vliegend storm, die den 15den op de Schelde heeft gewoed, en het water tot vijf of zes voeten boven het gewone springtij heeft doen opkomen, op nieuw is vastgeraakt, waarbij dat schip al zijn tuig, met uitzondering van de boegspriet, verloren heeft, en deszelfs roer is afgestooten. De kapitein ter zee *Lucas* is den 15den met de stoomboot *de Beurs van Amsterdam* de Schelde opgevaren, ten sinde den toestand der Zweedsche brik in oogenschouw te nemen. Hij heeft daarbij bevonden, dat de brik geheel zal moeten gelost worden, en daartoe het noodige verordend. Ook na de ontlading meende hij, dat er een buitengewoon hoog tij zoude moeten komen, om de brik weder vlot te krijgen.

De Hollandsche kanonneerboot, waarvan in het bericht van het Antwerpsche blad gesproken wordt, is Zijner Majesteits boot no. 29, onder den luitenant ter zee der tweede klasse *N. J. C. van Voos*. Dezelve is door den vliegend storm op de Safting-Bank aan den grond gedreven. De kapitein ter zee *Lucas* heeft ook den toestand van deze boot persoonlijk opgenomen, en de noodige maatregelen bevolen, om haar op rollen te brengen, en op die wijze te pogen, dezelve weder vlot te krijgen.

Overigens heeft men bij het hoogstongunstige weder, dat op de Schelde heeft geheerscht, geene ongelukken aan Zijner Majesteits schepen te betreuren gehad. De stoomboot *Moerdijk*, die eene korte poos bij Gorishoek aan den grond heeft gezeten, is weder vlot geworden, en in den ochtend van den 16den behouden voor het fort Bathaangekomen.

BREDA den 16 Februarij.

(Part. corr.) Gisteren heeft hier en in de omstreken een zoo hevige storm gewoed, dat daardoor een schutter bij de Hoogbrug, aan de Vischmarkt dezer stad, in het water geslagen is, en aldaar heerlijk zoude zijn omgekomen, waren niet *L. van der Meer* en de parukmaker *G. Svaan* ten spoedigste ter hulpe toegesneld. Het is dan ook aan hunne pogingen te danken, dat de drenkeling aan eenen anders gewissen dood onttogen is.

Van den 13den. Uit Grave wordt ons het volgende zeer droevig ongeval medegedeeld:

Eene trenrige gebeurtenis heeft in het laatst der afgelopen week allier plaats gehad: *Antoon Derks*, visscher van beroep, en zijne vrouw, van Nederassel, in den vroegen morgen van Vrijdag met een schuitje met visch allier aangekomen, waren voornemens, omstreeks den middag weder over te roeien. Ofschoon *Derks* noch het schuitje tot het veer behoorden, verlangden echter eenige personen, ten getale van zeven, met hetzelfde overgezet te worden, waartoe de visscher — ondanks hem door een der eigenaren van het veer, zoo als meermalen geschied was, het medenemen van passagiers dien morgen op het nadrukkelijkst was verboden, en denkelijk het gevaar niet inziende, dat de overvaart bij het onstuimig weder had — zich liet overhalen en met de bedoelde zeven manschappen en zijne vrouw van wal stak, doch ook met het noodlottig gevolg, dat het ranke vaartuig midden op de rivier omsloeg en alle zich daarin bevindende personen jammerlijk hunnen dood in de golven vonden.

UIT HET LEGER TE VELDE den 17 Februarij.

(Part. corr.) Wij vernemen van goederhand, dat de welervoorde heer *Exter*, veldprediker bij de eerste divisie van het leger te velde, vrijwillig aan het Gouvernement aangeboden heeft, om, indien men vermoedt, dat de krijgsgesvangenschap onzer landgenooten nog eenigen tijd aanhoudt, zich derwaarts te begeven, om er de aan zijn ambt verknogte pligten waar te nemen. Dit aanbod is te loffelijker, daar het uit eigene beweging geschiedende, alleen de bevordering van de zaak des Christendoms en het heil onzer landgenooten ten doel heeft.

VAN DE SCHELDE den 17 Februarij.

(Partik corresp.) Naar men verneemt, zullen de kanonneerbooten, die onlangs te Rotterdam van stapel zijn gelopen, en die, welke spoedig van andere Rijks werven te water zullen gaan, zwaarder gewapend worden, dan de vorigen; meest al de booten zijn op worden hooge gevulde verschanzingen gemaakt; het eskader zal op dezen vloed spoedig en doelmatig positie nemen.

's HERTOGENBOSCH den 18 Februarij.

Laatsteleden Vrijdag heeft allier en in de omstreken dezer stad een hevige storm gewoed, waardoor veel schade aan huizen en daken is toegebracht en onderscheidene ongelukken hebben plaats gehad; in de nabijheid dezer stad is eene vrouw door den wind opgenomen en van den weg op het onder water staande veld geworpen, waarbij zij het leven heeft verloren; insgelijks is een maréchaussé door den wind van zijn paard geslagen; deze is wegens bekomene wonden naar het hospitaal gebracht.

UTRECHT den 18 Februarij.

Uit Luxemburg schrijft men, van den 13 dezer, het volgende:

Het Belgische Gouvernement te Arlon heeft het gewaagd, het gekapte hout der domeinen van het distrikt Luxemburg ter koop aan te slaan, doch de koopers zijn niet verschenen, en het hout is onverkocht gebleven. Het schijnt, dat zij geen vertrouwen stelden op dat regt, krachtens 't welk het oproerig bestuur (*le Gouvernement insurrectionnel*) heeft gehandeld.

De heer *Lebeau* heeft in de Belgische zitting van den 14den van zijnen persoonlijke moed gesproken; de *Industrie* roept daarom uit: »Moed van den heer *Lebeau*! Yraagt zulks eens aan den schipper, die bij de gebeurtenissen van Augustus 1831 den heer *Lebeau* in zijne schuit ontving, om dien kleinen *César* en zijne goederen te vervoeren, toen de angst hem door eenen Hollandschen parlementair, welke voor de poorten van Luik verscheen, op het lijf werd gejaagd.»

Uit het gelukkige en nationale België deelt men voorts de volgende berichten mede:

Buiten Kortrijk is den 13 dezer een Belgische kuirassier van het garnizoen vermoord gevonden; hij was geheel met bloed bedekt.

In den nacht van den 16 op den 17 Februarij zijn de roovers, buiten de Lakenpoort, in de groote Harmonie ingebroken en hebben vele goederen geroofd.

In plaats dat Frankrijk onzen handel en onze fabrieken zou bevoordeelen, verneemt men, dat de invoer van vreemde wapenen in Frankrijk met den 15 Feb. is verboden geworden. De Luiksche fabrikanten zijn hier over zeer ontevreden. — De *Industrie* schrijft uit Luik, van den 16 dezer: »Al de voorspelde onheilen zijn thans verwezenlijkt; de fabrieken staan stil, de bronnen van verzending zijn gesloten, en een groot getal huisgezinnen is tot de grootste ellende gebracht, zonder brood, zonder schuilplaats (*sans asile*). Is het Gouvernement hen te hulp gekomen? Wel neen, het schaamt zich niet, om de bedelarij tot systeem aan te nemen en in te voeren.

De *Messenger de Gand* zegt: »Een afgevaardigde van de Belgische Kamer, niet wetende wat met zijnen tijd te doen, loopt langs de straten van Brussel met eene marmot onder den arm, aan de winkeliers Fransche suiker te koop biedende, die in België is gesmokkeld! Laat men nu nog eens zeggen, dat de industrie in België niet wordt vertegenwoordigd, begunstigd en aangemoedigd!»

Over het doel van het Parlements-lid *O'Connell* sprekende, om Ierland van Engeland af te scheiden, doet dat Belgische dagblad zeer gepast de volgende vraag:

»Wat zou *Willem IV* (Koning van Engeland) zeggen, zoo Ierland zich eens voorloopig van Engeland afscheurde en *O'Connell* tot Koning verkoos, *Willem I* (Koning van Nederland) de onafhankelijkheid der Ieren en hun nieuw koninkrijk niet alleen erkende, maar met derzelver bondgenooten zamenspande, ten einde den Koning van Groot-Brittannië te dwingen, om den opstand van een gedeelte zijner onderdanen te erkennen?»

GRONINGEN den 20 Februarij.

Men verneemt, dat het groot Concert, 't welk ten behoeve van de gekwetsten en van de betrekkingen der gesneuvelden bij het beleg der Citadel van Antwerpen, enz. aanzaanden Maandag zal worden gegeven, druk bezocht zal worden. Geen wonder! Men kan en zijn Vaderlandsch gevoel bevredigen, en tevens eene goede Muzijk hooren. De stukken toch, die zullen worden uitgevoerd, zijn allen met smaak gekozen, en onder anderen vertrouwt men, dat de vier koren, welke uit de Opera's of Oratoriums der vermaardste Meesters genomen zijn, en die door een zestiigtal Zangers en Zangeressen gezongen zullen worden, eene goede uitwerking zullen doen. Veel genot stellen de Muziklieffhebbers zich ook voor van de uitvoering der heerlijke Symphonie uit *A. dur* van *BEETHOVEN*, waarmede het Concert een' aanvang zal nemen. Deze Symphonie, bestaande uit vier afdeelingen, is eene der voortreffelijkste onder de voortreffelijken van dien grooten Meester, wiens roem door geheel Duitschland klinkt, en die ook tegenwoordig in Frankrijk en Engeland, niet minder dan in zijne soort *ROSSINI*, vergoed wordt. En te regt! Alles toch ademt humoristische oorspronkelijkheid, vuur, gevoel en leven in 's mans reusachtige toontafelen, gelijk

men deszelfs Symphonien, en vooral de hier gemelde zevende uit *A. dur*, wel noemen mag. Op *BEETHOVEN*'s, nu diep roerende, dan verhevene, dan luimige en scherpsende muzijk zijn in allen deelen de bekende dichtregelen van *SCHILLER* toepasselijk, dat de Toonkunst geheel de ziel, dat is, het innigst gevoel, onmiddellijk uitspreekt.

Leben athme die bildende Kunst, Geist fordr' ich vom Dichter,

Aber die Seele nur spricht Polyhymnia aus.

BEETHOVEN is vaak in de Muzijk, wat *SHAKESPEARE* in de Poëzij is.

Voor de Loterij van Vrouwelijke Handwerken ten voordeele der Gekwetsten zijn achtereenvolgens ingekomen en den 18 dezer naar 's Hage verzonden: No. 7 een op tulle geborduurde kraag; No. 8 negen bouquetten bloemen van veren, twee mandjes met vruchten in was geboetseerd en een lampkleedje van zwart fluweel met bloemen en veertjes; No. 9 eene langwerpige werkdoos met gekleurde bouquet; No. 10 een collier van kraaltjes, à la mosaïque; No. 11 eene horlogieketting van veterband; No. 12 twee lampkleedjes van saaiet; No. 13 eene canesou op tulle gestopt, met geplooid kraag; No. 14 eene groene zijden reticule; No. 15 een gebreid kinder-slaai-mutsje; No. 16 een kristallen suikerpot met deksel; No. 17 een breitoobetje van saaiet; No. 18 eene reticule van zijden lint gevlochten; No. 19 een servetband, dito; No. 20 een horen des overvloeds van saaiet, en eene beurs of reticule van pletted-netwerk; No. 21 eene reticule van rood casimir met zwarte gedrukte bloemen; No. 22 een geborduurde tullen canesou; No. 23 een fraai gestopt tullen doekje; No. 24 een paar bronzen kandelaars; No. 25 een op neteldoek geborduurde kraag; No. 26 drie gebreiden topmutsjes en vier geteekende bloemstukjes; No. 27 een op tulle gestopt bouquet voor eene muts; No. 28 een fraai geborduurde zakdoek en een op tulle geborduurde tullen kindermutsje; No. 29 eene aumônière van paars saaiet, drie ellen lint-tulle met saaiet doorgeregen en vier ellen geborduurde tullestrook; No. 30 een lijfje voor eene kinderjurk met geborduurde tusschenrandjes; No. 31 een geborduurde tullen mutsje, opgemaakt met geplooid tulle; No. 32 eene tullen muts met geborduurd kruintje; No. 33 eene kinderjurk met fraai geborduurde tusschenwerk, eene aumônière van rood saaiet, eene dito blaauw, en een neteldoekje canesou met geborduurde randjes; No. 34 een werkmandje gemillioneerd; No. 35 eene zijden reticule met ruiten gevlochten, lila en stroo-geel, en een gebreid slaai-mutsje; No. 36 een zijden beursje; No. 37 een geborduurde neteldoekje kraag met randjes; No. 38 een belkoord van rood en groen saaiet, opgemaakt met groene taf, vergulden ring en roset; No. 39 eene reticule van wit gros-de-Naples met fraai geteekende vogels; No. 40 twee geborduurde overhemdjes; No. 41 een paar geborduurde tullen manchettes; No. 42 vier ellen geborduurde tullen strook en een paar geborduurde manchettes; No. 43 een fraai geteekend souvenir; No. 44 een horlogiebandje; No. 45 een gedecalqueerd werkdoosje; No. 46 een kopje en schoteltje, Fransch porselein; No. 47 een op tulle gestopt bouquet voor eene kruin in eene muts; No. 48 eene beurs, gewerkt van groene zijde, met goud; No. 49 een breitoobetje van lint; No. 50 een tullen overhemdje; No. 51 een breitoobetje van saaiet; No. 52 een werkmandje van fer de Berlin.

Voorts zijn door de Kweekelingen van Mejufvrouw *C. Sperwer*, Fransche kostschoolhouderes hier ter Stede, vervaardigd en ingezonden de volgende stukken: 1 lange gewezen beurs met vergulde ringetjes; 1 dito geknoopte beurs met vergulde ringetjes en kwastjes; 1 dito op thibet geborduurde beurs met vergulde ringetjes en kwastjes; 1 dito gebreide beurs met vergulde ringetjes en kwastjes; 1 yuurscherm, tapisserie werk; 1 dito bekleedsel voor een tabouret; 1 dito schelkoord met ring; 2 dito lampkleedjes; 2 dito paren pantoffels; 2 dito servetringen; 2 appuis de montre met saaiet gewerkt; 1 breimandje met saaiet en chenille; 1 dito met lint en chenille; 1 dito met lint en chenille; 1 gedecalqueerd horlogiekastje; 1 dito thee- of tabakskistje; 1 dito sigarenkoker; 1 horlogieketting van lint met verguld slootje; 1 dito van zijde met gouden ring; 1 servetring met lint en chenille; 1 op Schotsch baptist geborduurde kraag; 2 gebreide lampkleedjes; 2 dito met bloemen gewerkt; 1 fidibus-beker met lint en chenille.

Ruim honderd grootere en kleinere stukken zijn alzoo binnen den korten tijd van 14 dagen ingekomen, welk getal aanzienlijk genoemd mag worden, wauncer men in aanmerking neemt, dat het plan der *H. K. K. H. Mevrouw de Prinses van Oran-*je opgerigte Loterij eerst den 3 dezer maand bij ons bekend is geworden. — Wij betuigen derhalve onzen vriendelijken dank aan allen, die ons zoo zeer door hare ijverige en welwillende medewerking hebben verpligt.

G. A. L. VAN SWINDEREN,
geb. VAN DER MERWEDE.
S. BROUWER, geb. CATS.
De Freules VAN IMHOFF.
De Jufvrouwen DE RANITZ.
C. CREMERS.
De Freules VAN SWINDEREN.
S. P. BAART DE LA FAILLE.

GRONINGEN
den 21 Februarij 1833.

BERIGT.

Zijne Excellentie, de Luit.-Generaal Baron *KRAIJENHOFF* zal dezer dagen in druk uitgeven eene *Geschiedkundige beschouwing van den Oorlog op het Grondgebied der Bataafsche Republiek in 1799*, voor welk Werk hij geplaatst heeft eene *Opdragt aan Nederlands Schutterij, STUDERENDE JONGELINGEN* *Vrijwillige Krijgslieden, tot redding van het Vaderland ten strijde uitgetrokken*. Met genoegen en op het verzoek van den achtenswaardigen Schrijver, geef ik hiervan voorloopig kennis aan die Vaderlandslievende en dappere Kweekelingen dezer Hoogeschool, welke in de *Opdragt* bedoeld worden; waarvan ik een afschrift ter gewone plaats heb doen aanplakken, niet twijfelende, of de lezing daarvan zal hun aangenaam zijn.

GRONINGEN
den 21 Februarij 1833.

JAN TEN BRINK,
tijdelijk Rector Magnificus.

GROOTE SCHOUWBURG.

3de Representatie van het Abonnement.

Op Zaterdag, den 2 Maart 1833: ARMOEDE EN GROOTHEID, Tooneel-spel in 3 Bedrijven, door A. VON KOTSEBUE; voorafgegaan door DE KWAKERS, Tooneelspel in een Bedrijf.

Abonnements-biljetten zijn tegen intekeningsprijs voor de Heeren Geabonneerden te bekomen bij den Bureaulist L. DE VRIES.

GEBOORTE-, HUWELIJS- EN STERFBERIGTEN.

* * Heden verlost zeer voorspoedig van eenen welgeschapenen ZOON
A. C. RIKKERS, geliefde Echtgenoot van G. A. MEUGE.

GRONINGEN
den 19 Februarij 1833.

Familie, Vrienden en Bekenden gelieven deze zoo wel voor bijzondere als algemeene kennisgeving aan te nemen.

* * Mijne geliefde Echtgenoot C. BEGEMANN beviel heden avond zeer voorspoedig van eene DOCHTER.

GRONINGEN
den 19 Februarij 1833.

H. B. ONNES.

* * Heden in den vroegen morgen verlost mijne geliefde Echtgenoot MAR-
THA BAKKER van eenen dooden ZOON.

GRONINGEN
den 20 Februarij 1833.

WM. FOCKENS.

* * GRONINGEN den 20 Februarij 1833. Heden beviel mijne Vrouw HIL-
GIEN WARRING van eene DOCHTER.

M. MEEZENBROEK,
Koperslager en Zinkverwerker.

* * Heden verlost zeer voorspoedig van eenen welgeschapenen ZOON F.
DIEPHUIS, geliefde Echtgenoot van J. H. BOS.

GRONINGEN
den 21 Februarij 1833.

* * Den achttienden Februarij 1833 is te Hoogezand, in den ouderdom van
ruim vierenvijftig jaren, overleden de Hoog Wel Geboren Heer Jonkheer
WIGBOLD ALDRINGA.

* * Heden omstreeks 3½ uur overleed, na eenige dagen smartelijk geleden te
hebben, ons jongste Zoontje EVERHARDUS RUDOLFF; hij bereikte slechts
den ouderdom van dertien maanden.

GRONINGEN
den 18 Februarij 1833.

E. R. FOKKENS.
Zadelmaker op den Nieuwe Weg.

W. FOKKENS,
geb. LINDEMAN.

* * Heden middag overleed tot onze droefheid, na eene ziekte van eenige
weken, onze Moeder en aangehuwde Moeder ANNA D. KNOOP, Wedw.
F. H. FOLKERTS, in den ouderdom van ruim 78 jaren.

Dieuende dit tot kennisgeving aan Familie, Vrienden en Bekenden.
NIEUWE SCHANS
den 20 Februarij 1833.
H. FOLKERTS,
uit aller naam.

Aanvraag dieuaangaande wordt *franko* verlangd.
NB. BOEKBINDERS KNECHTEN, hun Werk geheel of ten deele verstaande, kunnen bij bovengemelde vast Werk bekomen.

Te Groningen, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringestraat. (met autorisatie.)